

Finansdepartementet
Click here to enter text.
Click here to enter text.

Innleveres elektronisk

Dato: 30.09.2019
Vår ref.: 19-681
Deres ref.:

Høring – plikt til lydopptak ved yting av investeringstjenester mv.

Finans Norge viser til Finansdepartementets høringsbrev av 27.06.2019 med vedlagt høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet.

Finans Norges hovedsynspunkter

Våre hovedsynspunkter kan sammenfattes slik:

- Finans Norge mener det er viktig at forbrukeren sikres en enhetlig og konsistent beskyttelse i sparemarkedet. Derfor er vi i utgangspunktet positive til at det som for kunden fremstår som likeartede spareprodukter behandles mest mulig likt.
- Vi kan imidlertid ikke se at det er foretatt noen grundig analyse eller tilstrekkelig dokumentert at lydopptaks- og dokumentasjonsplikt for forvaltere faktisk vil gi bedre forbrukerbeskyttelse.
- For å sikre likeverdige og konkurransedyktige rammevilkår, er det viktig at det norske regelverket er harmonisert med resten av EU, og særlig resten av Norden. Vi kan ikke se at det foreligger noen særskilt begrunnelse for at norske regler om lydopptak skal være strengere enn hva som følger av UCITS og AIFMD.
- Det foreslås en betydelig utvidelse av dokumentasjonsplikten. I praksis vil alle sparebanker som er tilknyttet agent for et fondsforvaltningsselskap omfattes av forslaget. Forslagets praktiske, kostnads- og personvernmessige konsekvenser kan medføre at tilbudet av finansielle tjenester begrenses, og at kundene ikke blir tilbudt de nødvendige råd og anbefalinger. Finans Norge kan ikke se at dette i tilstrekkelig grad er vurdert.

- Finans Norge ønsker en helhetlig gjennomgang av problemstillingene relatert til lydopptak og kravet om sletting av overskuddsinformasjon.

En nærmere utdyping av hovedsynspunktene

Verdipapirhandelloven (vphl) § 9-17 pålegger verdipapirforetak og banker som yter investeringstjenester å foreta lydopptak og lagre annen elektronisk kommunikasjon som innebærer eller er ment å lede til ytelse av investeringstjenester eller investeringsvirksomhet. Verdipapirfondloven og AIF-loven inneholder ikke tilsvarende krav for forvaltningsselskaper for verdipapirfond eller AIF-fond.

Finanstilsynet foreslår derfor at det i AIF-forskriften og verdipapirfondforskriften tas inn bestemmelse om at vphl. § 9-17 og forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelser skal gjelde så langt de passer.

Dette begrunnes med at

- a) en utvidet plikt til lydopptak og dokumentasjon vil øke foretakets og Finanstilsynets effektivitet i kontrollarbeidet og slik bidra til økt investorbeskyttelse og styrket tillit til verdipapirmarkedet
- b) lik regulering av lydopptaksregler kan forhindre regelverksarbitrasje og uheldig konkurransevridning mellom verdipapirforetak og forvaltningsselskap for fond /AIF-foretak.

Finans Norge er i utgangspunktet positiv til at det kunden opplever som lignende produkter, behandles likt. Også bransjens Autorisasjonsordning for finansielle rådgivere (AfR) bygger på et slikt prinsipp.

En horisontal tilnærming (at produkter fra ulike typer foretak/konsesjoner reguleres likt) for å øke investorbeskyttelsen tilstrebes imidlertid også fra EU. Eksempelvis gjennom det nye verdipapirmarkedsdirektiv (MiFID II), forsikringsdistribusjonsdirektivet (IDD) og innføring av krav til nøkkelinformasjon om spareprodukter på tvers av bank- forsikrings- og verdipapirsektoren (Packaged Retail and Insurance-based Investment Products (PRIIPs)).

Mens de gjeldende norske reglene om verdipapirforetakenes plikt til å foreta lydopptak går *lenger* enn MiFiD II, innføres det her en helt *ny* plikt – verken UCITS-direktivet eller AIFM-direktivet inneholder krav til lydopptak eller dokumentasjon av elektronisk kommunikasjon. Finans Norge kan ikke se hvorfor det utfra forbrukerhensyn er behov for å ha strengere regler ved salg av fondsprodukter i Norge enn i resten av Europa, og da især våre nordiske naboland.

Forslaget begrunnes bl.a. med at lik regulering av lydopptaksregler kan forhindre regelverksarbitrasje og uheldig konkurransevridning. Finans Norge gjør i denne sammenhengen oppmerksom på at det i dag heller ikke gjelder lydopptaks- og dokumentasjonsplikt ved salg av forsikringsbaserte investeringsprodukter. Man kan ikke utelukke at forslaget kan resultere i en konkurransemessig vridning mot salg av forsikringsbaserte investeringsprodukter fremfor finansielle instrumenter.

Når det gjelder regelverksarbitrasje, kan det også anføres at konkurransen er ikke mellom verdipapirforetak og forvaltningsselskap for verdipapirfond, men mellom ulike fondsforvaltere i det nordiske markedet. Dette understreker ytterligere viktigheten av like konkurransevilkår i det nordiske markedet.

Det er videre ikke vurdert betydningen av hvordan de økte kostnadene vil påvirke foretakene, eller sannsynliggjort at utvidelse av lydopptaksplikten vil være et hensiktsmessig middel til å øke den reelle forbrukerbeskyttelsen. Det kan anføres at hensynet til investorbekyttelsen ikke slår til på samme måte overfor fondsbransjen som for verdipapirforetakene, da fond i all hovedsak er enkle spareprodukter med langvarig horisont som ikke brukes i spekulasjonsformål. De mer kompliserte alternative investeringsfond (AIF) er i første rekke produkter tilpasset et profesjonelt marked som ikke har behov for den samme investorbekyttelsen.

For mindre aktører som ikke allerede har installert lydopptaksutstyr vil forslaget innebære en betydelig investeringskostnad ved installasjon og drifting av utstyr, samt identifisering og sletting av overskuddsinformasjon. I tillegg vil det påløpe kostnader til opplæring.

Det er også viktig å sikre at en utvidet dokumentasjonsplikt ikke legger hindringer i veien for nye løsninger for bruk av elektroniske løsninger og elektronisk kommunikasjon med kundene, som f.eks. robotrådgivning. Robotrådgivning, som følger bestemte algoritmer, forventes i stadig større grad å bli tatt i bruk.

Endringen vil videre innebære at flere foretak vil måtte registrere store mengder overflødig og til dels sensitiv informasjon om sine kunder. De samtalerne som rådgiverne har med sine kunder gjelder langt mer enn det som er relevant å dokumentere, eksempelvis spørsmål knyttet til andre tjenester og produkter og privat kommunikasjon. Det vises her til de personvernrettslige hensyn som her gjør seg gjeldende.

Finans Norge har ved flere anledninger tatt opp de store praktiske utfordringene knyttet til å overholde bestemmelsene om opptaksplikt og sletting av overskuddsinformasjon. Finans Norge ønsker velkommen en helhetlig gjennomgang av problemstillingene relatert til

lydopptak og kravet om sletting av overskuddsinformasjon. Dette bør gjennomføres før man eventuelt går videre med forslaget.

Med vennlig hilsen
Finans Norge

sign.
Nils Henrik Heen
juridisk direktør (konst.)

sign.
Liv Tove Bakken
juridisk fagsjef